

Den næste sag på dagsordenen var:

**12) Første behandling af lovforslag nr. L 29:
Forslag til lov om ændring af lov om udnyttelse af vandkraften i Gudenå.**

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 17.10

Helga Moos (V):

Lovforslaget er et forslag om forlængelse af koncessionen til udnyttelse af Gudenåens vandkraft ved Tangeværket.

Vi har været igennem én forlængelse af koncessionen. Da forlængede vi i 2 år, og nu foreslår vi, at vi forlænger i 5 år. Koncessionen varede i første omgang i 80 år. Det vil sige, at først havde man egentlig 80 år at tænke sig om i, så fik man 2 år, og nu vil vi så gerne give yderligere 5 år.

Grunden til, at vi gør det, er, at det her altså er en kompliceret sag. Der er iblandet interesser omkring miljø, der er naturinteresser, der er landskabsinteresser, der er fritidsinteresser, der er kulturmiljøinteresser, og så er der hele det økonomiske spørgsmål. Der er de lokale interesser, og så er der de ikkelokale interesser, og så er der korte omløbsstryg og lange omløbsstryg, og så er der dem, der bare vil have en forbedring af den nuværende passage.

Jeg tror aldrig, jeg har set så mange høringsvar, som vi fik her til L 29, og jeg synes, at de høringssvar først og fremmest signalerer én ting, nemlig at der er brug for, at vi forlænger koncessionen, eller rettere at vi får længere tid til at tænke os om, sådan at vi får en løsning, som alle kan være tilfreds med.

Vi er nødt til at have mere tid til at fortsætte det afklaringsarbejde, som vi har haft sat i gang, og indtil nu er der jo fremlagt flere muligheder. Jeg synes, der er fremdrift i den proces, hvor vi skal se, hvad vi kan gøre, og hvad det skal ende med, men når vi så når til diskussionen om, hvad vi vil have, hvad det må koste, og hvem, der skal betale, så mangler vi i hvert fald tid til at afklare tingene.

Det er det, vi beder om med lovforslaget, at vi får mulighed for at få tingene ordentligt gennemgået, inden vi beslutter os for, hvad vi skal.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Fru Helga Moos henviser til det, der også står i lovforslaget, nemlig at der er betydelig lokal uenighed. Nu er det jo altid et definitionsspørgsmål, hvad man forstår ved lokalt, men det er da i hvert fald rigtigt, at der er uenighed om, hvad den rette løsning er ved Tange Sø og Tangeværket.

Jeg kan bare ikke forstå, at Venstre tror, at det bliver bedre i løbet af de 5 år, der går. Den uenighed, der er, har nu været der i mange, mange år, og interesserne står ret stejlt over for hinanden.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvad er det, Venstre vil bruge 5 år til? Tror Venstre, det lykkes at få alle folk til at blive enige om en løsning i løbet af de 5 år? Hvad for en proces foreslår man? Kort sagt: Hvad er det, der skal ske i de her 5 år? Er det bare en bevidstløs forlængelse, eller er der rent faktisk en plan for, hvad der skal foregå?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge fru Helga Moos, hvordan Venstre stiller sig. Hvis nu det kunne tænkes, at man fandt en fuldt finansieret løsning uden statskroner i det her projekt, ville det så være noget, man fra Venstres side kunne støtte, så man ligesom fik afsluttet det her kapitel omkring Tange Sø?

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg synes, det var et godt spørgsmål, hr. Jørn Dohrmann stillede, for det begyndte med: hvad nu hvis? Det vil sige, at vi simpelt hen er midt i en fase, hvor der kommer muligheder op, og der bliver stillet spørgsmål. Jeg mener altså ikke, det er nok, at man kan komme med en sæk penge. Det er ikke nok, at nogle siger, at de gerne vil hælde penge i der her. Vi skal altså også have de andre ting med: miljøinteresserne, naturinteresserne, landskabsinteresserne osv. Det er ikke noget, man kan købe sig til.

Hvis der er nogen, der mener, at fordi de kan komme med en sæk penge, så har de også ret til at få det sådan, som de vil have det, så er det ikke noget, jeg vil være med til at støtte. Der skal være en helhed i det, og derfor er der brug for mere tid.